

[Jørgen Jørgensen.]

andet sogn ikke foregår med tilslutning og ønske fra den pågældende menighed. Og derfor tror jeg, det ville være en dårlig tjeneste at gøre såvel præsten som menigheden at ville tvangsforflytte eller tvangsansætte den pågældende præst. Enhver håndsækning, der på den bestående lovgivnings grund kan lette adgangen til forflyttelse af en præst, der er kørt fast i sit sogn og ikke rigtig kan få noget ud af det, vil jeg gerne være med til. Hvor man kan lette eller formidle mulighederne for forflyttelse, bør man fra de kirkelige myndigheders side gøre det.

Det, der nu sker, når lovforslaget bliver vedtaget med de ændringer, der er foreslået af et flertal og tiltrådt af ministeren, er, at tilmeldelsespligten bortfalder, og at visse andre praktiske spørgsmål bliver ordnet på en bedre måde. De foreslåede ændringer og loven, som den vil komme til at se ud, hvis disse ændringer vedtages, vil efter min mening betyde en udbygning af den kirkelige frihedslovgivning, som har været til så stor gavn for det folkekirkelige arbejde.

Jeg ser naturligvis også med tilfredshed, at adgangen for ungdommen til at være med i det kirkelige arbejde, som menighedsrådene udfører, bliver gjort lettere derigennem, at valgretsaldere ned sættes til 23 år. Jeg havde gerne set, at man kunne være blevet stående ved lovforslagets bestemmelse om nedsættelse af valgretsaldere til 21 år. Jeg tror nemlig, at man, hvis man fra kirkelig side gennem lovgivningen vil bidrage til at vække interesse for det kirkelige arbejde, skal tage ungdommen med, og jeg tror, man ville have kunnet opleve at se, at der var unge, også under 23 år, som virkelig ville interessere sig for at være med i det kirkelige arbejde i sognet gennem det arbejde, menighedsrådene udfører. Men jeg er dog naturligvis tilfreds med, at valgretsaldere sættes ned, og jeg kan anbefale det pågældende ændringsforslag.

Jeg skal ikke sige mere, men blot anbefale lovforslaget samt de af flertallet og af ministeren stillede ændringsforslag. Jeg tror, at lovforslagets vedtagelse vil føre til, at den danske folkekirke får friere og bedre vilkår at arbejde under i fremtiden, og det tror jeg vil være til gavn for det arbejde, folkekirken skal udrette.

Aksel Larsen: Man har jo holdt mit parti udenfor udvalgsarbejdet — formentlig fordi man frygter, at en ny reformation skulle blive følgen, hvis der kom en kommu-

nist ind i et udvalg vedrørende menighedsrådsloven. Vi har derfor ikke haft lejlighed til så grundigt som de partier, der har været med i udvalget, at tage stilling til alle lovforslagets detaljer, og vi skal af den grund, på to undtagelser nær, overlade til de partier, hvis repræsentanters navne står under udvalgsbetænkningen, at afgøre, hvorledes loven skal se ud. Der er imidlertid to punkter, hvorom vi forbeholder os at give udtryk for vor mening ved afstemningen.

Det ene er tilmeldelsespligten som betingelse for at kunne deltage i menighedsrådsvalg. Det konservative mindretal er af den opfattelse, at man for at kunne deltage i menighedsrådsvalg må kunne dokumentere en vis interesse for kirkens forhold, og at der derfor bør være tilmeldelsespligt — ellers skal man ikke have stemmeret.

Jeg forstår ikke fuldstændig ræsonnementet — eller rettere sagt: jeg kan ikke se, ræsonnementet er videre logisk. Hvis man vil gennemføre ræsonnementet logisk, må man nemlig gå ind for en bestemmelse om, at kun de, der tilmelder sig folkekirken, er medlemmer af den og således bl. a. forpligtet til at betale kirkeskat. Det ville der være ræson i — og hvis de ærede konservative medlemmer ville stille et sådant forslag, ville de få følgeskab af os. Når man imidlertid hævder, at folk så at sige skal fødes ind i folkekirken med pligt til at betale kirkeskat, kommer man også til at anerkende, at de skal have lov til at udøve stemmeret, hvis de selv vil. Derfor vil vi gå imod de af det konservative mindretal under numrene 3, 7, 8, 9 og 10 stillede ændringsforslag.

Det andet punkt, hvor vi må reservere os, er selve valgretsaldere. Ved lovforslagets fremkomst her i tinget forkyndtes det ikke blot af den højtærede kirkeminister, men også af ordførerne for de partier, der tilsammen har flertal, såvel her i tinget som i landstinget, at nu skulle 21 års valgretsaldere indføres til menighedsrådsvalgene. Det blev sagt og dokumenteret af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, at der ligefrem er præcedens for, at man på det kirkelige område går i spidsen med hensyn til valgretsaldere ned sættelse, uanset hvilken valgretsaldere der måtte være fastsat til rigsdagen. Og det blev fra de partiets side, som repræsenterer det nævnte flertal på rigsdagen, kategorisk erklæret, at nu var der ingen nåde og barmhjertighed mere: hvis venstres flertal fortsat ville gå imod 21 års valgretsaldere, ville man benytte sit flertal i rigsdagens to ting til at majorisere